

Uluhiyet şirki reddeder!

BİRİNCİ HAKİKAT

Ulûhiyet-i mutlakadır.

Evet, nev-i beşerin her taifesi birer nevi ibadetle fitrî gibi meşgul olması; ve sâir zîhayatın, belki cemâdâtın dahi fitrî hizmetleri birer nevi ibadet hükmünde bulunması; ve kâinata maddî ve mânevî bütün nimetlerin ve ihsanların herbiri, bir mâbudiyet tarafından, hamd ve ibadeti yaptıran perestişe ve şükre birer vesile olmaları; ve vahiy ve ilhamlar gibi bütün tereşsuhat-ı gaybiye ve tezahürat-ı mâneviyenin birtek İlâhın mâbudiyetini ilân etmeleri, elbette ve bedahetle bir ulûhiyet-i mutlakanın tahakkukunu ve hükümferma olduğunu ispat ederler.

Madem böyle bir ulûhiyet hakikatı var, elbette iştirakı kabul edemez. Çünkü ulûhiyete, yani mâbudiyete karşı şükür ve ibadetle mukabele edenler, kâinat ağacının en nihayetlerinde bulunan zîşuur meyveleridir. Ve başkaların o zîşuuruları memnun ve minnettar edip yüzlerini kendilerine çevirmesi ve görünmediğinden çabuk unutturulabilen hakikî mâbudlarını onlara unutturması, ulûhiyetin mahiyetine ve kudsî maksatlarına öyle bir zıddiyettir ki, hiçbir cihetle müsaade etmez. Kur'ân'ın çok tekrar ile ve şiddetle şirki red ve müşrikleri Cehennemle tehdit etmesi, bu cihettendir.